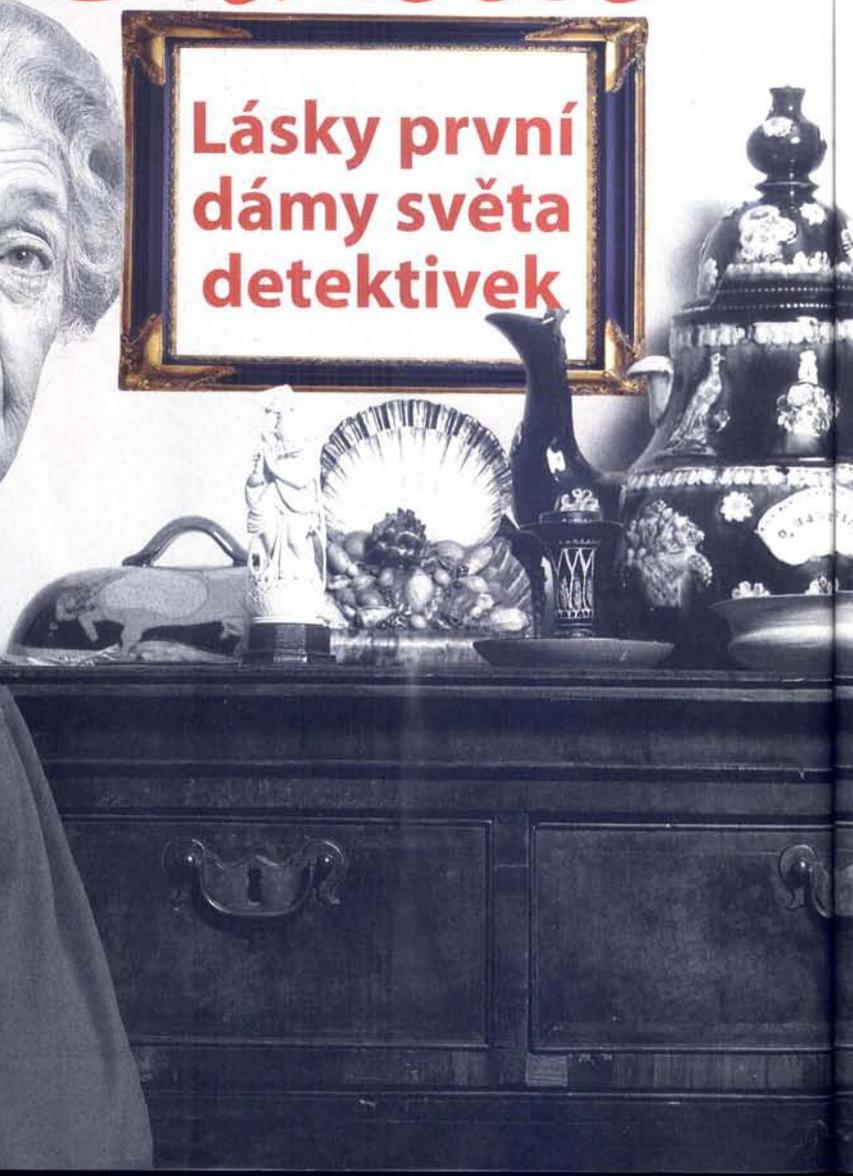

Agatha Christie

Lásky první
dámy světa
detektivek

TAKÉ MÁTE RÁDI JEJÍ
KNIHY? PROMYŠLENÉ
KONSTRUKCE, KTERÉ
VÁM NEDOVLÍ ZJISTIT
VRAHA, NAKONEC
ROZLUŠTÍ ŠEDÉ BUŇKY
MOZKOVÉ HERCULA
POIROTA. NEBO SNAD
SLEČNA MARPLOVÁ?

Text: MATĚJ VAVŘINA

Asi i příjemná poklidná viktoriánská atmosféra je to, co čtenáře nutí stále se vracet k jejím knihám. Její vlastní život však tak poklidný nebyl. V Agathině životě se střídal nápadník za nápadníkem. Nebo spíš voják za vojákem.

NABÍDKY K SŇATKU

Jak sama přiznává ve svém životopise, i na tehdejší poměry byla držena poměrně zkrátka, přesto o nápadníky nouzi neměla. „Byla to ještě velká doba dívčí čistoty,“ vyprávěla. Tak například jistý kapitán Hibberd. Několikrát s ním tančila na večírcích

– za dohledu své matky samozřejmě. A byla to právě ona, kdo Agathě jednoho dne suše oznámil: „To snad víš, že se s tebou kapitán Hibberd chce oženit?“ To Agathu přímo vyděsilo, protože o ničem takovém

neměla nejmenší tušení. Vzápětí se ale dozvěděla, že ho matka slušně odbyla tvrzením, že je Agatha ještě příliš mladá a že celkem jistě Hibberda nemiluje. S tím sice Agatha souhlasila, doplnila však, že „... mé nabídky k sňatku bys snad mohla nechat na mně, mami.“ Její matka Clarissa to

prý šlechetně uznala a připustila svou chybu. Jak Agatha později přiznala, nabídky k sňatku dostávala poměrně často. „Zajímalo by mě, zda muži mých mladých let měli zvláštní zalíbení v tom žádat dívky o ruku. Nemohu se zbavit pocitu, že některé nabídky byly od základu zcela nereálné.“ Agatha prý byla přesvědčená, že by se mnozí mladíci i polekali, kdyby souhlasila. Jednou prý musela jiného důstojníka přesvědčovat, že svatba po desetidenní známosti je opravdu úspěchaná. Skoro se může zdát, že tehdejší

Detektivní příběhy Agathy Christie se čtou jedním dechem. Není divu, že jsou u čtenářů tak oblíbené.

britské námluvy byly spíše hrou než vážně míněnou nabídkou. Ale pak přišla první velká skutečná dívčí láska. Jmenoval se Charles a byl majorem.

PRVNÍ LÁSKA

Poznali se prý v roce 1911 na srazu lovců. Netrvalo dlouho ➔

Aghata Christie.

AGATHA CHRISTIE (†86)

NAROZENÁ: 15. září 1890

v přímořském letovisku Torquay.

PSEUDONYM: Mary Westmacott.

ÚSPĚCH: V Británii byla – od dob Shakespeara – nejúspěšnější autorkou. Zhruba od roku 1920 se prodala miliarda výtisků.

OBLÍBENÉ POSTAVY: V knihách slavné spisovatelky se objevují známí hrdinové, například detektiv Hercule Poirot nebo slečna Marplová.

DÍLO: Christie napsala 80 detektivních románů a povídkových souborů, 15 divadelních her (dalších sedm bylo adaptacemi jejích knih), šest romantických románů pod pseudonymem Mary Westmacott a další čtyři knihy, dvě pod jménem Agatha Christie Mallowan.

MANŽELÉ

ARCHIBALD CHRISTIE: plukovník, letec Královského letectva (RAF), měli spolu jednu dceru Rosalind. Byli svoji od prosince 1914 do dubna 1928.

MAX MALLOWAN: (6. května 1904–19. srpna 1978) archeolog, jejich manželství bylo bezdětné, ale šťastné, častokrát spolu cestovali tam, kam musel pracovně. Byl specialistou na Střední východ, jeden z nejprominentnějších britských archeologů, sňatek s Agathou 11. září 1930. 1947 se stal profesorem západoasijské archeologie na Londýnské univerzitě.

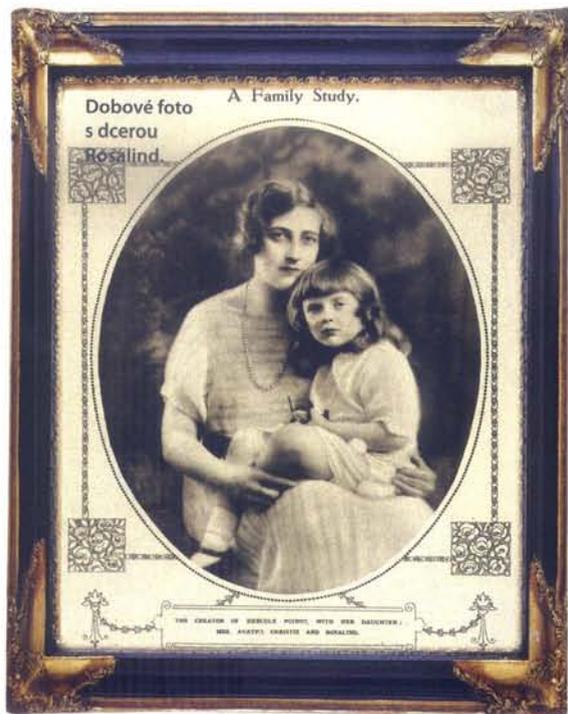

Archibald Christie.

S Maxem Mallowanem.

„Udělejte to jako já a vdejte se za archeologa. To je jediný člověk, který se na vás bude dívat s o to větším zájmem, čím budete starší.“

a s tehdy třicetiletým důstojníkem si navzájem projevili zdvořilé přání vidět se ještě někdy znovu. Tři dny poté přišel Agathě domů balíček s postříbřenou krabičkou a sladkým obsahem. Se vzkazem, že major brzy zavítá do Devonu, který ležel nedaleko Agathina bydliště. „Byl to začátek velkého dvoření,“ vzpomínala Agatha Christie. Posílal bonboniéru za bonboniérkou a květiny za květinami. Když přišla nabídka k sňatku, musela se rozhodnout. A nebylo to jednoduché, cítila totiž jakési „ale“. Trvalo to dlouho, přesně šest měsíců a přišel telegram: „To váhání je nad mé síly. Vezmeš si mě, ano nebo ne?“ Její odpověď na účet odesílatele zněla „ne“.

NA RADY DUCHŮ

Pak se připomenul dávný známý Wilfred Pirie. Od posledního

setkání povýšil u námořnictva do hodnosti podporučíka a získal pověst ostříleného hocha. Navozoval pocit dávného přátelství, ne-li dokonce bratrství, a Agatha vážně uvažovala, že by se za Wilfreda vdala. Po nějaké době se Wilfredovy zájmy začaly přesouvat směrem ke spiritizmu. Jednoho dne roku 1912 jí Wilfred Pirie zavolal, že se mu naskytla úžasná příležitost vyrazit s jistou skupinou lidí do Jižní Ameriky a tam pátrat po zakopaném pokladu. Musí však zrušit společnou dovolenou s Agathou. V každém případě – duchové prý souhlasí! Na to měla Agatha jen jednu odpověď – vyjádřila přesvědčení, že se v tom případě určitě vrátí jako objevitel dosud neprozkoumaného města Inků. Wilfred prohlásil, že je skvělá, a odjel. Netrvalo dlouho a Agatha zjistila,

jak je vlastně báječné, že Wilfred odjel. Když se vrátil, čekal už na něj doma od Agathy dopis. Psala, že ho sice má ráda, ale nechovájí k sobě ten správný cit. Za tři měsíce se zamiloval do jiné dívky. Tu si později vzal a měli spolu šest dětí.

NEROZHODNÝ REGGIE

Ještě téhož roku v létě se Agatha na dovolené setkala s Reggie Lucym. Major dělostřelectva, který vykonával prestižní službu v zahraničí. Nabídl se, že Agathu zdokonalí v hraní golfu. Jednoho dne, když s Reggie odehráli čtyři jamky, navrhl posadit se pod živý plot. Zapálil si dýmku. „Ty už asi máš spoustu skalpů, vid', Agatho? Mno, až se ti zachce, můžeš k nim přidat i můj,“ řekl zničehonic. A dodal, že by se s ní rád oženil. Asi ho překvapila, protože ➤

Agatha Christie byla i ve vyšším věku velmi noblesní.

Pera Palas Hotel Istanbul, Turecko. Právě sem často jezdila, pracovala tu na knize Vražda v Orient Expressu.

souhlasila. V tu chvíli začal Reggie Agathu přesvědčovat, že by si měla vzít někoho s větší perspektivou, více penězi... Měl odjet na dva roky sloužit jinam, ale Agatha slíbila, že na něho do té doby počká. Dopisy od něho byly milé a pravidelné. Častokrát v nich Agathu nabádal, ať hlavně nezůstává doma, chodí mezi lidmi a baví se. A ona ho vzala za slovo.

OSUDOVÝ VEČÍREK

V závěru roku 1912 manželé Cliffordovi z Chudleighu pořádali taneční večer pro příslušníky vojenské posádky v Exeteru. Právě zde Agatha poznala muže jménem Archibald Christie. Byl dobrý tanečník a jiskra přeskočila. Uplynulo sotva pár dní roku 1913 a Agathu zavolala matka, že ji přišel navštívit jakýsi mládenec. Byl to Christie, jel prý náhodou kolem a napadlo ho, že by se stavil. O tom, kde získal Agathinu adresu, však taktně pomlčel. Zůstal i na večeri, až pozdě v noci nasedl na svou motorku a odjel. Na Agathu i její matku udělal skutečný dojem. A schůzky pokračovaly. Dva dny před odjezdem na Salisburskou pláň, kde mu měl začít letecký výcvik, ji požádal o ruku. „Musím ti to povědět, Archie Christie mě požádal o ruku a já se za něho chci provdat, strašně chci,“ oznámila Agatha své překvapené matce. „Co máte, abyste na tom mohli založit manželství?“ chtěla vědět matka. Finanční situa-

ce vážně nebyla kdovíjak skvělá. Zůstali tedy prozatím u zasnoubení. Dopis Reggiiemu byl pro Agathu složitým úkolem. Následovala odpověď: „Samozřejmě, je pro mě trochu rána, že si, Agatho, bereš člověka, který je schopen postarat se o tebe ještě méně než já.“

SVATBY

Následující období nebylo lehké, na rodinu Agathy dolehla finanční

tíseň, k ní se záhy připojilo špatné zdraví matky. Pak přišel dopis od Christieho – jako nejlepší řešení viděl rozchod. Měli se jeden druhého „vzdát“. Ale nevzdali. Agatha začala pracovat jako dobrovolná sestra a lékárnice, Christie se připravoval na obranu vlasti. Když dostal Christie na Vánoce 1914 dovolenku, vzali se. V průběhu první světové války zůstali oba manželé povětšinou rozděleni. Agatha si tou dobou zdokonalovala své lékárnické znalosti, zajímala se především o oblast jedů. Právě tyto poznatky se jí později hodily při psaní knih. Když válka skončila, Christie se vrhl v Londýně do podnikání. V roce 1919 se jim narodila dcera Rosalind. Následující rok vstu-

S herečkou Pay Jessel nad scénářem.

puje Agatha Christie poprvé do světa literatury vydáním knihy Záhada na zámku Styles, což je zároveň první román, v němž se objevuje proslulý Hercule Poirot. Její manželství však tolik štěstí jako belgický detektiv nemělo a bylo po čtrnácti letech rozvedeno, navíc těsně po smrti matky. Posledním Agathiným nápadníkem byl o čtrnáct let mladší archeolog Max Mallowan. Stal se jejím druhým mužem. Max byl sice římským katolíkem, zatímco Agatha anglikánkou, přesto spolu žili velmi šťastně. Teprve po Agathině smrti v roce 1976 vyšla najevo skutečnost, že Max měl i mnoho milenek, z nichž jednu, Barbaru Parker, si později vzal za svou druhou ženu. ◆